

ἜΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἈΡΙΘ. 111

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 29 Μαρτίου 1881.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Μεταξὺ τῶν κουτοφράγκων ὑπάρχουσι, ὡς φαίνεται, καὶ τινες ἔξυπνοι. Εἷς τῶν τελευταίων τούτων ἔλεγε προχθές: «Ὅσα δὴποτε καὶ ἂν ἀκούω ἀδύνατον μοὶ εἶναι νὰ πιστεύσω ὅτι ἔχουσι τῶ ὄντι οἱ Ἕλληνες ὄρεξιν διὰ πόλεμον, ἀφοῦ κατὰ τὴν κρίσιμον ὥραν ἐκρήμνισαν ὑπουργεῖον ἀπὸ Ῥουμελιώτας καὶ τὸ ἀν-ικατέστησαν μὲ Μωραχίτας.»

Κρίνοντες ἐκ τῆς πέτρας τῶν ἀπὸ τριετίας συμβαινόντων πιστεύομεν, ὅτι ἐξίσου ἀδικοῦσι τὸν κ. Κουμουνοδούρον οἱ ὀνομάζοντες αὐτὸν εἰρηνικὸν ἢ πολεμικόν· τὸ καταλληλότερον βῶς πρὸς χαρακτηρισμὸν αὐτοῦ ἐπίθετον ἤθελεν εἶναι πολεμολόγος.

Μεταξὺ τῶν δυνατῶν ἀπαντήσεων εἰς τὴν προχθές ἐπιδοθεῖσαν ἐπιταγὴν τῶν κ. κ. Πρέσβων νομίζομεν, ὅτι πρακτικωτάτη ἤθελεν εἶναι ἡ ἐξῆς: ὅτι ἀφοῦ ἐκ τῆς ὥριμου σκέψεως ἔξ μεγάλων δυνάμεων ἐζημιώθη ἡ πτωχὴ Ἑλλάς περὶ τὰ δικηόσια ἑκατομμύρια ῥιφθέντα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν χερσαίαν παρκαυτήν, δίκαιον εἶναι οἱ πλούσιοι

συντάχται τῆς ἀνκληθείτης βερολινείου ἀποφάσεως ν' ἀποζημιώσωσιν ἡμᾶς καταβάλλοντες ἕκαστος ἀνὰ τριάκοντα τρεῖς ἑκατομμύρια ἢ ἀναλόγως τῆς συνενοχῆς αὐτοῦ εἰς τὴν διεξγωγὴν τοῦ ζητήματος, ἥτις ἐπέφερε τὸν ἐξοπλισμὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ὀλιγώτερον γνωστὴ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ μικροτέρῃ ἀμηχανίᾳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ προκειμένου ν' ἀποδεχθῆ τὸ ἡμῖς μόνον τῶν ἐπιδικασθέντων εἰς ἡμᾶς πρὸ ἐξαμηνίας ἔγκειται εἰς τοῦτο, ὅτι κατὰ τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ κ. Τρικούπη προεξορλήσας ἀντὶ ψήφων πάσας τὰς ἡπειροθεσσαλικὰς νομαρχίας καὶ ἄλλας σπουδαίας θέσεις, θέλει εὐρεθῆ ὁ ἴδιος εἰς δύσκολον ἀπέναντι τῶν ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ φίλων του. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατόχων τοιούτων ὑποσχέσεων εἶναι τοσοῦτος, ὥστε ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐξαρκέσωσι πρὸς ἐκανοποίησιν αὐτῶν μόναι αἱ νομαρχίαι τῆς Θεσσαλίας, ὅταν καὶ ἂν ὑποτεθῶσι παρχειῖ.

Περιέργως ἀνέγνωμεν πάλιν ἐν τῇ «Γερμανικῇ Ἐφημερίδι» περὶ Ἑλλάδος πληροφορίας παρὰ τινος ἀνταποκριτοῦ, τῆς μάστιγος ταύτης τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος. Ἐὰν ὁ Μωῦσῆς εἶχεν ἀνὰ χεῖρας ἕνα ἢ δύο ἀνταποκριτὰς εὐρωπαϊ-

κῶν ἐφημερίδων, ὅλαί αἱ ἄλλαι πληγαὶ ἄς ἐπέβηκε τῷ Φρακῷ θὰ ἦσαν περιτταὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του. Ἰδοῦ, ἐφ' ὅσον ἐνόησαμεν, ἡ περίληψις τῶν πληροφοριῶν τοῦ γερμανοῦ ἀνταποκριτοῦ.

Τόμος ὁλόκληρος ἀπικιτεῖται, ὅπως περιλάβει τὰ ὀνόματα τῶν ἐν Ἑλλάδι κομμυταρχῶν καὶ τῶν φανατιζομένων, ὅτι εἶναι τοιοῦτοι. Πράγματι ὅμως δὲν ὑπάρχουσι παρὰ δύο κομμυτάρχαι, ὁ φανατικῆς Τριούπης καὶ ὁ Κουμουνοῦρος. Ὁ βουλούμενος νὰ κρίνῃ ὀρθῶς τὰ τῆς Ἑλλάδος, δεόν νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἀνθεὶ λαμπρὰ ἀριστοκρατικῆ, καθ' ἣς ἀνταγωνίζεται τὸ δημοκρατικὸν κόμμα. Οἱ παλαιοὶ εὐπατριῶται, Φανατικῶται καὶ Ἐπτανήσιοι τιτλοφοροῦνται πρίγκηπες καὶ κόμητες. Εἰς τούτους προσθετοὶ οἱ ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως εὐγενεῖς, ἐν οἷς δικαίως οἱ Βούβουλοι. Τοῦ ἀριστοκρατικοῦ κόμματος ἀρχηγὸς εἶναι ὁ Τριούπης, ἔλκων τὸ γένος ἐκ παλαιοῦ οἴκου φανατικοῦ, πολλὰ ἔτη δικτρίψας ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀξιοπρεπῆς ὡς Ἄγγλος καὶ εὐστροφος ὡς Ἕλληνας, ὀγκώδης, εὐφυῆς καὶ ὠραῖος, πρῶτον θελατικῶτατον πολιτευομένου ἀγγλοφανατικῶ. Τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος ἀρχηγὸς εἶναι ὁ Κουμουνοῦρος, ἀνὴρ συμπληρῆς ἀλλὰ πρόστυχος. Τὰ τῆς Ἑλληνικῆς Αὐλῆς κυβερνῶνται ὑπὸ τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς.

Ὡς Ἕλληνας, ἔχοντες πάντως περισσότερον ταῖς ἀπὸ ἕνα εὐρωπαϊκῶν ἀνταποκριτῆν, δὲν μετεφέρομεν καὶ τὰ περὶ Κυριῶν ἐν τῇ ἀνταποκρίσει ἀνοήτως ἀναφερόμενα.

Ῥῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ ἀπὸ φράγγου ἀνταποκριτοῦ.

Ποῦ ἐφαντάσθη ὁ φίλος Αἰῶν, ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο καθ' ὅλοκληρὴν ἔρημος κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς 23 Μαρτίου; Οἱ κατὰ τὸν Αἰῶνα ὑπὲρ τοὺς τεσσαρκακοτακισχιλίους θεαταί, ἦσαν μόνον τὸ δέκκτον τοῦ ἀριθμοῦ τούτου κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Ἀσμοδαίου. Ἀπορον δέ, ὅτι ἦσαν τόσοι ὀλίγοι, ὅτε ἀνυπολόγητον τὸ φιλοθέμιον, ὅπερ δικαίως τοὺς κατοίκους τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης. Ὁ κλασικὸς Ἀττικὸς κονιορτὸς ἀφήρει ἄλλως πολὺ ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ θεάματος. Εἰς τὸν κονιορτὸν δὲ καὶ τὴν ζέστην πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἴσως καὶ ἡ ἀσυνήθης σιγὴ τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον δὲ ὡς πρὸς τὰς φωνητικὰς χορδὰς του δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὰ καλλίτερα πλήθη τῆς Εὐρώπης.

Πολὺ ὅμως κωμικότερος ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθίσταται ὁ Σκαπῖνος τῆς Ὠραῆς, ὅστις ἐπενόησε πάλιν νὰ ἀπειλήσῃ Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν διὰ τῆς ἐπιθεώρησεως τῆς 23 Μαρτίου. Τί ἀκούρατος Σκαπῖνος!

Ὡς νὰ μὴ ἦρκεν αἱ κεναὶ φρασολογίαι καὶ μυρολογίαι τῶν ἰθαγενῶν πατριῶτων, προσετέθησαν εἰς ταύτας ἐσχάτως καὶ τὰ χάλτια τῶν φιλελλήνων, τὰ ὁποῖα μὴ τῶν συναδέλφων ἐνόμισε χρήσιμον νὰ σταχυολογήσῃ. Μέγα ἀληθῶς ὄφελος ἔχουσιν οἱ Ἕλληνας ἀνγκυῶσται νὰ λαμβάνωσι γνώσιν μυριῶν ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τῶν περιπέστων ὀνομάτων τοῦ Acosta, τοῦ Supparò, τοῦ Damps, τοῦ Amberny, τοῦ Schaller. Ἀπέμνησται τοιούτων στηριγμάτων, ὁποῖον ἔχομεν τοῦ λοιποῦ ἐνάγκην τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ὑπουργῶν τῆς Εὐρώπης, οἵτινες προδήλως μᾶς ἐγκατέλιπον.

Καὶ ἂν μᾶς ἐγκατέλιπον, τί μᾶς μέλλει; Τόσον τὸ χειρότερον δι' αὐτάς, ἀφοῦ ἐτρελλάθησαν. Εἰς τῶν συναδέλφων μάλιστα, τοῦ μᾶ νὰ ἐρωτήσῃ, τὸν κατὰ τῆς λογικῆς πόλεμον διατὶ ἀπεφάσισαν νὰ κηρύξωσιν αὐταὶ (αἱ Δυνάμεις), τὴν ἀποτόμως; Κατὰ τινὰς ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ εἶναι ζήτημα λογικῆς, ἢτοι δικλακτικὸν γυμνασμά, καὶ ἂν οἱ εὐρωπαϊκοὶ ἀντὶ νὰ χάνωσι τὸν κεντρὸν τῶν εἰς τὰ σχολεῖται των, ἐδιδάσκοντο παρ' ἡμῶν τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας, ἀνκντιβῆρῆτως θὰ ἐσταυροφόρουσαν ἕνα πραγματοποιήσωσι τὰ προγράμματα τῶν ἡμετέρων Συλλόγων.

Ἐθεάθη κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς 23 καὶ ἀετὸς πετῶν πρὸς ἀνατολὰς. Ἐθεωρήθη καλὸς οἰωνὸς παρὰ τῶν αἰσιδοξῶν. Ἀλλὰ τις φυσιογράφος βεβαιοῖ, ὅτι ἦτο τὸ πτηνὸν σαρκοβόρον τι ὄρσαν καὶ οὐχὶ ἀετὸς, οὗ ἡ εὐγενὴς γενεὰ δὲν οἰκεῖ ἐν Ἀττικῇ. Ἀλλ' ἀντὶ τοιούτων ἀμφιβόλων οἰωνῶν, προτιμώτερον ἦτον οἱ ἄγαν πατριῶται νὰ ἐνθυμοῦντο τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο λόγιον τοῦ Ἐπικμεινῶνδου: Εἰς οἰωνὸς ἀριστος, ἀμύνησθαι περὶ πάτρης.

Τὰ περὶ ἐρυθροῦ Σταυροῦ παρὰ τοῦ φίλου Φορολογουμένου τῶν Πατριῶν ὡς ἴδία δημοσιευθέντα, ἐλήφθησαν καὶ λέξι παρὰ τῆς ἐν τῇ Ἐστία τῷ 1877 δημοσιουθεῖσης διτρίβης « Περὶ περιθάλψεως τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου. Οὕτω δὲ ὁ συντάκτης τῆς εἰρημένης διτρίβης ἐγένετο ἀμύνησθαι φορολογούμενος τοῦ Φορολογουμένου.

«Μετὰ τεσσάρων ἐτῶν πλάνης ἐφθάσαμεν τέλος εἰς τὰ ἔργα», λέγει τις τῶν συνκαδέλων ἀρχομένη ἀρθρου ἐπιγραφομένου «Ἑλλάς καὶ Τουρκία». Πλάνη καὶ αὕτη! Ἀπέχομεν πολὺ ἀκόμη ἀπὸ τοῦ σημείου ἐκείνου, καθ' ὃ ἡ ὑγιάνουσα τοῦλάχιστον τοῦ ἔθνους μερίς θὰ ἐξυπνήσει καὶ θὰ ἴδῃ τὴν παράδοξον πλάνην, εἰς ἣν μεθ' ἡμῶν παρεσύρχμεν κατὰ μέγα μέρος καὶ τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις. Ὀλόκληρον ἄλλως τὸ ἀρθρον εἶναι σειρά γνωστῶν φράσεων, κίτινες πρὸ καιροῦ οὔτε τὰ παιδία τῶν δημοτικῶν σχολείων πλέον παρ' ἡμῶν πλανῶσι. Ὁφείλομεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἐξαιρέσει ὀλίγων φύλλων, τὸ ψευδαισχρινόν ὕψος τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου κατ' αὐτὰς εἶναι κατ' οὐσίαν λίαν ἀποθαρρυντικὸν φαινόμενον. Οὐχὶ διὰ φράσεων κενῶν, ἀλλὰ διὰ μελετῶν σπουδαίων ἴδῃ ἀπὸ ἐνὸς ἔτους ἤδη νὰ ἐπιδείξωσιν οἱ συνάδελφοι τὴν ἐντιμον ἐκ τῆς παρουσίας κρίσεως διέξοδον. Κομπογιαννήτισμός καὶ φρασεολογία, ἰδοὺ τὸ διπλοῦν σύνθημα τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἐνεργείας.

Κάλλιον ἄλλως θὰ ἐξυπνέτων τινὲς τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν διὰ τῆς σώφρονος ἐκείνης σιγῆς, ἐφ' ἣ ὁμολογουμένως διεκρίθη ὁ λαὸς τῆς πρωτεύουσας κατὰ τὴν τελετὴν τῆς 25 Μαρτίου, ὅτε οὔτε κάματος τοῦ δρόμου, οὔτε κονιορτός, οὔτε ζέστη ὑπερβολικὴ, εἶχον κάπως ἐξασθενήσει τὰς φωνητικὰς δυνάμεις του. Ἄς πεισθῶσιν τέλος οἱ ἀκάματοι ἡμῶν συγγραφεῖς καὶ ῥήτορες, ὅτι πολὺ ἀπέχει σήμερον ὁ τόπος τῶν ἐπιδεικτικῶν διαθέσεων.

Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ πίνκκος τῶν ὑπαξιωματικῶν μένουσιν εἰσέτι ἀπροβίβαστοι οἱ πρὸ τοῦ 1867 λοχίσι. Δι' αὐτῶν προβιβάζομένων καὶ αὐτῶν, φθάνομεν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν μακαρίαν ἐποχὴν τῶν καρυοφυλλίων καὶ τῆς τσακμακόπετρας, ἥτοι πρηνεστοποιεῖται τὸ μέγα ὄνειρον τοῦ κ. Μεσσηνέζη καὶ τῆς κυρίας Μαρτίνας Μπέτσου.

Ἐν τῷ στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ.

Ἀρχινοσοκόμος. — Κύριε καθηγητὰ διευθυντὰ, εὐσεβῶς ἀναφέρω, τρεῖς ἐξεληθόντες, πέντε εἰσεληθόντες, δύναιμι σαράντα πέντε.

Καραμήτσας. — Ἀδυναμία ἤθελες νὰ πῆς.

Δεκευὸς τοῦ 20 τάγματος καὶ διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς ἐρωτηθεὶς δικτὶ δὲν προσήλθεν ὡς ἐπίκουρος ἀπεκρίθη.

— Ἐγὼ κατετάχθην εἰς τὸν στρατὸν διὰ νὰ σκοτώσω Τούρκους καὶ ὄχι Ἕλληνας.

Σκέψεις στρατιώτου τοῦ 10.

Ἄν γλυτώσουμε ἀπὸ τοὺς Τούρκους, δὲν θὰ γλυτώσουμε ἀπὸ τοὺς ἐπικούρους.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

Κώστας. — Μωρὲ Γιάννη, τ' εἶν αὐτὰ πάλι ποῦ μᾶς τρίζουσι τὰ δόντια αἱ Δυνάμεις;

Γιάννης. — Ἄμ τέτολις Δυνάμεις, καθὼς ταῖς ἐκατάντησεν ἡ Τουρκία, τρίζουσι τὰ δόντια τοὺς ἀπ' τὸ λεμόνι ποῦδελαν ἔσο μεζέ τοὺς.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ τοῦ Ἀσμοδαίου, ὅσων ἡ συνδρομὴ ἔληξε τὴν 31 Δεκεμβρίου, νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως, ἀποστέλλοντες πρὸς τὴν διεύθυνσιν τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Πρὸς τοῦτοις παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Πιστωτ. Τραπεζῆς, ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν. Τὸ φύλλον πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἀνά τὰς ὁδοὺς ἀπὸ λεπτ. 15.

Ἐν τῷ Ἀσμοδαίῳ θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία τῷ παρέχει ἀφρονότεραν τροφήν.

Ἐν τῷ Ἀσμοδαίῳ δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ με εἰκόνας.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

— Ἡ παντελής ἑλλειψίς ἐβδομαδιαίου περιοδικοῦ φύλλου, πολιτικοῦ ἅμα καὶ φιλολογικοῦ, ἐπεισε τὴν σύνταξιν τῆς εἰρημένῃ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ εἰς ἐκδοσιν αὐτῆς. Ὅτι δὲ δὲν ἀπέτυχε μέχρι τοῦδε μαρτυροῦσιν οἱ ἐξ πρώτοις ἀριθμοὶ αὐτῆς.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ἐν ὁδῷ Ἐριστείδου, οἰκίᾳ Βακαλοπούλου, παρὰ τοῖς Ἁγίοις θύραις καὶ παρὰ τοῖς κκ. Μαρίνῳ, ἐν ὁδῷ Ἐρμοῦ καὶ Μ. Κατοπαλῆ, ἐν ὁδῷ Αἰόλου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 10, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 12 καὶ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.